

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

วัตถุประสงค์ การวิจัยเรื่องนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และผู้เข้าสอบต่อหลักสูตรและการสอบวิชาชุดครูระดับประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม พุทธศักราช 2527 ของกรมการฝึกหัดครู ในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างประชากร ประกอบด้วย อาจารย์หรือข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำกองส่งเสริมวิทยฐานะครู หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่กรมการฝึกหัดครูแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่ฝ่ายวิชาการเกี่ยวกับการผลิตตำรา สื่อการเรียนการสอน ให้บริการตอบคำถามทางวิชาการ และออกข้อสอบประจำชุดวิชาที่รับผิดชอบ จำนวนทั้งสิ้น 87 คน กับผู้เข้าสอบซึ่งเป็นครูประจำการที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาของรัฐหรือเอกชน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับต่ำกว่าปริญญาหรือเทียบเท่า และได้รับเงินเดือนประจำโดยสมัครสอบวิชาชุดครูในระดับประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม (พ.ม.) จำนวนทั้งสิ้น 174 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ค่า จำนวน 1 ชุด โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์และผู้เข้าสอบต่อหลักสูตรและการสอบวิชาชุดครู จำนวน 63 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเพื่อสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์และผู้เข้าสอบต่อหลักสูตรและการสอบวิชาชุดครู ระดับประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม พุทธศักราช 2527 ของกรมการฝึกหัดครู จากเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอบวิชาชุดครู 5 ด้านด้วยกันคือ ด้านหลักสูตร ด้านการให้บริการเสริมทางวิชาการ ด้านวิธีการจัดสอบวิชาชุดครู ด้านปัญหาของการสอบวิชาชุดครู และประโยชน์ของการสอบวิชาชุดครู โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้คำแนะนำ แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบและแก้ไข พร้อมกับ

ขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับอาจารย์ และผู้เข้าสอบ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 15 คน และ 25 คนตามลำดับ แล้วนำข้อมูลที่ไ้มาตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบพร้อมกับปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงนำแบบสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เลือกไว้ ซึ่งได้แก่อาจารย์จำนวน 104 คน และผู้เข้าสอบ จำนวน 203 คน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนหนึ่งด้วยตนเอง และให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์อีกส่วนหนึ่ง ได้แบบสอบถามคืนรวมทั้งสิ้น 261 ฉบับ เป็นของอาจารย์ 87 ฉบับ เป็นของผู้เข้าสอบ 174 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.00 และ 86.00 ตามลำดับ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ไ้มาวิเคราะห์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้านสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การร้อยละวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน 5 ด้าน โดยใช้ค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และผู้เข้าสอบได้ใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1

1. อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 59.8 เป็นอาจารย์หญิง อาจารย์ส่วนมากร้อยละ 26.4 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 95.4 ปฏิบัติงานสังกัดกรมการฝึกหัดครู ร้อยละ 51.7 มีวุฒิปริญญาตรี ร้อยละ 26.4 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 21.18 มีเงินเดือนมากกว่า 8,000 บาท และร้อยละ 60.9 ไม่เคยมีประสบการณ์การสอนมาก่อน

2. ผู้เข้าสอบที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 64.4 เป็นหญิง ผู้เข้าสอบส่วนมากร้อยละ 40.2 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 77.0 ปฏิบัติงานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ร้อยละ 50.0 มีวุฒิประกาศนียบัตรครูพิเศษการศึกษา (พ.กศ.) หรือเทียบเท่า ร้อยละ 41.4 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 33.9 มีเงินเดือนระหว่าง 2,001-2,500 บาท และร้อยละ 88.5 เคยสอบวิชาชุดครูมาก่อน

ตอนที่ 2

1. งานหลักสูตร

1.1 จุดมุ่งหมาย อาจารย์มีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่องจุดมุ่งหมายว่า มีความชัดเจนและส่งเสริมความรู้ความสามารถของผู้เข้าสอบ แต่ไม่แน่ใจในเรื่องความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ส่วนผู้เข้าสอบมีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่อง จุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมทุกข้อ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดของกลุ่มอาจารย์ได้แก่ เรื่องหลักสูตรมีความชัดเจน ($\bar{X} = 3.91$) และของกลุ่มผู้เข้าสอบได้แก่ เรื่องส่งเสริมความรู้ความสามารถของผู้เข้าสอบ ($\bar{X} = 4.18$)

อาจารย์และผู้เข้าสอบมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .001 ในเรื่องความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และส่งเสริมความรู้ความสามารถของผู้เข้าสอบ นอกจากนั้นในเรื่องความชัดเจนของหลักสูตรไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

1.2 เนื้อหาของหลักสูตร ทั้งอาจารย์และผู้เข้าสอบมีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรทุกข้อ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดของกลุ่มอาจารย์ได้แก่ เรื่องสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการหาความรู้เพิ่มเติมได้ ($\bar{X} = 4.01$) และของกลุ่มผู้เข้าสอบได้แก่ เรื่องสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการหาความรู้เพิ่มเติมได้ ($\bar{X} = 4.21$)

อาจารย์และผู้เข้าสอบมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในเรื่องปริมาณเนื้อหาวิชาเหมาะสมกับระดับความรู้ และสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการหาความรู้เพิ่มเติมได้ แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในเรื่องความยาก-ง่ายเหมาะสมกับระดับความรู้ และแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .001 ในเรื่องสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เปิดโอกาสให้เลือกสอบได้ตามความรู้ความสามารถ และเน้นความรู้ที่จะนำไปสอนนักเรียนได้

1.3 การประเมินผล อาจารย์มีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับเรื่องการประเมินผลเกือบทุกข้อ นอกจากในเรื่องวิธีประเมินผลที่กองส่งเสริมวิทยฐานะครูได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันมีความเหมาะสม อาจารย์มีลำดับความคิดเห็นที่

ไม่แน่ใจ ส่วนผู้เข้าสอบมีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับการประเมินผลทุกข้อ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดของกลุ่มอาจารย์ได้แก่ เรื่องหมวดชุดวิชาเลือก หลักสูตรกำหนดไว้ 5 ชุดวิชาคือ ชุดวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.83$) และของกลุ่มผู้เข้าสอบได้แก่ หลักสูตรกำหนดชุดวิชาครูเป็นวิชาบังคับเพียง 1 ชุดวิชานั้น มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.24$)

อาจารย์และผู้เข้าสอบมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในเรื่องหมวดชุดวิชาเลือกหลักสูตรกำหนดไว้ 5 ชุดวิชาคือ ชุดวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา นั้น มีความเหมาะสม แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในเรื่องหลักสูตรกำหนดวิชาชุดครูเป็นวิชาบังคับเพียง 1 ชุดวิชานั้น มีความเหมาะสม และแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .001 ในเรื่องเกณฑ์การสอบผ่านในแต่ละชุดวิชา ผู้เข้าสอบจะต้องสอบได้คะแนนรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนในชุดวิชานั้น ๆ มีความเหมาะสม ผู้เข้าสอบที่สมัครสอบโดยใช้วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ในการขอรับประกาศนียบัตร ต้องสอบได้ 4 ชุดวิชา (หมวดชุดวิชาบังคับ 1 ชุดวิชา กับหมวดชุดวิชาเลือก 3 ชุดวิชา) นั้น มีความเหมาะสมและวิธีประเมินผลที่กองส่งเสริมวิทยฐานะครูได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน มีความเหมาะสม นอกนั้นในเรื่องผู้เข้าสอบที่สมัครสอบโดยใช้วุฒิปริญญาตรี ในการขอรับประกาศนียบัตร ต้องสอบได้ 2 ชุดวิชา (หมวดชุดวิชาบังคับ 1 ชุดวิชา กับหมวดชุดวิชาเลือก 1 ชุดวิชา) นั้น มีความเหมาะสม ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญที่ .05

2. ด้านการให้บริการเสริมทางวิชาการ

2.1 การสอนทางไปรษณีย์ อาจารย์มีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับการให้บริการเสริมทางวิชาการด้วยการสอนทางไปรษณีย์เกือบทุกข้อ นอกจากในเรื่องการเปิดโอกาสให้สมัครเรียนได้คนละ 1 ชุดวิชา ต่อการเปิดสอนแต่ละครั้งนั้น มีความเหมาะสม อาจารย์ไม่แน่ใจ ส่วนผู้เข้าสอบมีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยทุกข้อ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดของกลุ่มอาจารย์ได้แก่ เรื่องการจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสพบอาจารย์ผู้สอนเพื่อถามปัญหาการเรียนเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก ($\bar{X} = 4.31$) และของกลุ่มผู้เข้าสอบได้แก่ เรื่องการที่กำหนดให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด แล้วส่งไปให้อาจารย์ประจำวิชาตรวจแก้ไข มีประโยชน์ต่อการเรียนมาก ($\bar{X} = 4.37$) และการจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสพบ

อาจารย์ผู้สอนเพื่อถามปัญหาการเรียนเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก ($\bar{X} = 4.37$)

อาจารย์และผู้เข้าสอบมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในเรื่องการทำหน้าที่ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด แล้วส่งไปให้อาจารย์ประจำวิชาตรวจแก้ไข มีประโยชน์ต่อการเรียนมาก แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในเรื่องการเปิดโอกาสให้สมัครเรียนได้คนละ 1 ชุดวิชาต่อการเปิดสอนแต่ละครั้ง นั้น มีความเหมาะสมกับปริมาณเนื้อหาวิชาในบทเรียนและแบบฝึกหัดมีความเพียงพอ แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .001 ในเรื่องชุดวิชาที่เปิดสอน (ชุดวิชาครู ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา) มีความเหมาะสม และค่าเรียน 120 บาท ต่อ 1 ชุดวิชา มีความเหมาะสม นอกนั้นในเรื่องการจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสพบอาจารย์ผู้สอนเพื่อถามปัญหาการเรียน เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

2.2 การบรรยายชุดครูทางวิทยุ อาจารย์มีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับการบรรยายชุดครูทางวิทยุทุกข้อ ส่วนผู้เข้าสอบไม่แน่ใจในเรื่องระยะเวลาที่ออกอากาศ (30 นาทีต่อครั้ง) ว่ามีความเหมาะสม ส่วนข้ออื่น ๆ ผู้เข้าสอบมีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยทุกข้อ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดทั้งของกลุ่มอาจารย์และของกลุ่มผู้เข้าสอบได้แก่เรื่องคู่มือประกอบการฟังรายการหรือตารางออกอากาศ มีประโยชน์ต่อการติดตามรับฟังมาก ($\bar{X} = 4.13$)

อาจารย์และผู้เข้าสอบมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในเรื่องระยะเวลาที่ออกอากาศ (30 นาทีต่อครั้ง) มีความเหมาะสม และผู้เข้าสอบสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการสอนได้ นอกนั้นในเรื่องช่วงเวลาออกอากาศ (17.00 น. - 19.00 น.) ในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ มีความเหมาะสม ปริมาณของเนื้อหาวิชาแต่ละรายการมีความเหมาะสม ความยาก-ง่ายของเนื้อหาวิชาที่บรรยายมีความเหมาะสม เสียงของผู้บรรยายมีความชัดเจน คู่มือประกอบการฟังรายการหรือตารางออกอากาศมีประโยชน์ต่อการติดตามการรับฟังมาก และผู้เข้าสอบสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสอนวิชาชุดครูได้ ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

2.3 การจัดอบรมระหว่างปิดภาคเรียนฤดูร้อน อาจารย์และผู้เข้าสอบมีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยเกือบทุกข้อ นอกจากในเรื่องระยะเวลาที่ใช้ในการอบรม (ประมาณ $1\frac{1}{2}$ เดือน) มีความเหมาะสม อาจารย์ไม่แน่ใจ ส่วนผู้เข้าสอบไม่แน่ใจในเรื่อง

ค่าอบรมต่อ 1 ชูควิชา (ประมาณ 400 - 800 บาท) ว่า มีความเหมาะสม ค่าเฉลี่ย
 ความคิดเห็นสูงสุดของกลุ่มอาจารย์ได้แก่ เรื่องการเข้ารับการอบรมเป็นประโยชน์ต่อการ
 สอบวิชาชุดครูมาก ($\bar{X} = 4.00$) และของกลุ่มผู้เข้าสอบได้แก่ เรื่องการเข้ารับการ
 อบรม เป็นประโยชน์ต่อการสอบวิชาชุดครูมาก และผู้เข้าอบรมสามารถนำความรู้และ
 เทคนิคการเรียนการสอนที่ได้รับ ไปใช้ประโยชน์ในการสอนของตนเองได้ ($\bar{X} = 4.19$)

อาจารย์และผู้เข้าสอบมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05
 ในเรื่องค่าอบรมต่อ 1 ชูควิชา (ประมาณ 400 - 800 บาท) มีความเหมาะสม และ
 การเข้ารับการอบรมเป็นประโยชน์ต่อการสอบวิชาชุดครูมาก แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ
 .01 ในเรื่องท่านคิดว่าจำนวนชูควิชาที่เปิดอบรม (ชูควิชาครู ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
 คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ฯลฯ) มีความเหมาะสม ระยะเวลาที่ใช้ในการ
 อบรม (ประมาณ $1\frac{1}{2}$ เดือน) มีความเหมาะสม และสถานที่ใช้ในการอบรม (เช่น
 วิทยาลัยครูสวนสุนันทาหรือวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา) เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะ
 สม และแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .001 ในเรื่องผู้เข้าอบรมสามารถนำความรู้และ
 เทคนิคการเรียนการสอนที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการสอนของตนเองได้

3. ด้านวิธีการจัดสอบ

อาจารย์มีค่าความความคิดเห็นที่เห็นด้วยในด้านการจัดสอบวิชาชุดครูทุกข้อ
 สำหรับผู้เข้าสอบไม่แน่ใจในเรื่องระยะเวลาที่ทำการรับสมัครในแต่ละครั้ง (ประมาณ 1
 สัปดาห์) ในวันราชการมีความเหมาะสม ส่วนข้ออื่น ๆ ผู้เข้าสอบมีค่าความความคิดเห็นที่
 เห็นด้วยทุกข้อว่า มีความเหมาะสม ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นสูงสุดของกลุ่มอาจารย์ได้แก่
 เรื่องการรับสมัครสอบแต่ละครั้ง ได้ทำการประกาศรับสมัครโดยผ่านทางสื่อวิทยุ หนังสือ-
 พิมพ์ และตีพิมพ์ประกาศไว้ที่กรมการฝึกหัดครู มีความเหมาะสมและระเบียบการลงโทษผู้
 ถูกสอบสวนว่า ทุจริตในการสอบจริง โดยการปรับให้สอบตกทุกหมวดวิชาในการสอบแต่ละ
 ครั้งนั้น มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.03$) และของกลุ่มผู้เข้าสอบได้แก่ เรื่องการรับ
 สมัครสอบแต่ละครั้ง ได้ทำการประกาศรับสมัครโดยผ่านทางสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ และตี
 พิมพ์ประกาศไว้ที่กรมการฝึกหัดครู มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.13$)

อาจารย์และผู้เข้าสอบมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ใน
 เรื่องการจัดสอบแต่ละครั้งให้สมัครสอบได้ 3 ชูควิชา (ชูควิชาครู ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

กับชุดวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา) มีความเหมาะสม ระยะเวลาที่ทำการ
 รับสมัครในแต่ละครั้ง (ประมาณ 1 สัปดาห์) ในวันราชการ มีความเหมาะสม และการ
 คิดประกาศผลสอบวิชาชุดครู เฉพาะผู้เข้าสอบในส่วนกลางไว้ที่กองส่งเสริมวิทยฐานะครู
 มีความเหมาะสม แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในเรื่องค่าสมัครสอบชุดวิชาละ 30
 บาท มีความเหมาะสม นอกนั้นในเรื่องการที่กองส่งเสริมวิทยฐานะครูจัดให้มีการสอบ
 ประจำปี ปีละ 3 ครั้ง มีความเหมาะสม การรับสมัครสอบแต่ละครั้งได้ทำการประกาศ
 รับสมัครโดยผ่านทางสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ และคิดประกาศไว้ที่กรมการฝึกหัดครู มีความ
 เหมาะสม สนามสอบวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นสนามสอบที่เหมาะสม ระเบียบ
 การลงโทษผู้ที่ถูกสอบสวนว่าทุจริตในการสอบจริง โดยการปรับให้สอบตกทุกหมวดวิชา
 ในการสอบแต่ละครั้งนั้น มีความเหมาะสม และการประกาศผลสอบซึ่งกระทำหลังจากสอบ
 เสร็จแล้วประมาณ $1\frac{1}{2}$ เดือน นับว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม ไม่มีความแตกต่างกันที่
 ระดับนัยสำคัญ .05

4. ค่านิยมของการสอบวิชาชุดครู

อาจารย์มีลำดับความนึกเห็นที่เห็นด้วยกับปัญหาของการสอบวิชาชุดครูทุกข้อ
 ส่วนผู้เข้าสอบมีลำดับความนึกเห็นที่เห็นด้วยในเรื่อง ผู้เข้าสอบไม่ได้ใช้แหล่งบริการทาง
 วิชาการที่กองส่งเสริมวิทยฐานะครูได้จัดขึ้น ผู้เข้าสอบไม่ทราบวิธีการที่ถูกต้องในการศึกษา
 ค้นคว้าด้วยตนเอง และผู้เข้าสอบไม่ได้ใช้แหล่งความรู้ในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ ส่วน
 ข้ออื่น ๆ ผู้เข้าสอบไม่แน่ใจ ค่าเฉลี่ยความนึกเห็นสูงสุดของกลุ่มอาจารย์ได้แก่ เรื่องผู้
 เข้าสอบไม่มีความรู้เรื่องหลักสูตรการสอบวิชาชุดครูอย่างแท้จริง ($\bar{X} = 3.97$) และ
 ของกลุ่มผู้เข้าสอบได้แก่ เรื่องผู้เข้าสอบไม่ทราบวิธีการที่ถูกต้องในการศึกษาค้นคว้าด้วย
 ตนเอง ($\bar{X} = 3.76$)

อาจารย์และผู้เข้าสอบมีความนึกเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ใน
 เรื่องผู้เข้าสอบไม่ทราบรายละเอียดในเรื่อง ระเบียบการสอบวิชาชุดครู และผู้เข้าสอบ
 ไม่ได้ใช้แหล่งความรู้ในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .001 ใน
 เรื่องผู้เข้าสอบไม่มีความรู้เรื่องหลักสูตรการสอบวิชาชุดครูอย่างแท้จริง ผู้เข้าสอบไม่ทราบ
 แหล่งที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับหลักสูตรการสอบวิชาชุดครู และผู้เข้าสอบทำงานมานานแล้ว
 และสมัครสอบโดยไม่ได้สนใจวุฒิครูอย่างจริงจัง นอกนั้นในเรื่องผู้เข้าสอบไม่ได้ใช้แหล่ง

บริการทางวิชาการที่กองส่งเสริมวิทยฐานะครูได้จัดขึ้น ผู้เข้าสอบมีเวลาในการเตรียมตัวสอบไม่เพียงพอ และผู้เข้าสอบไม่ทราบวิธีการที่ถูกต้องในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

5. ค่านประโยชน์ของการสอบวิชาชุดครู

ทั้งอาจารย์และผู้เข้าสอบมีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยในค่านประโยชน์ของการสอบวิชาชุดครู ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดของกลุ่มอาจารย์ได้แก่ เรื่องช่วยให้ผู้เข้าสอบได้มีวุฒิทางครู ($\bar{X} = 4.40$) และของกลุ่มผู้เข้าสอบได้แก่ เรื่องช่วยให้ผู้เข้าสอบมีโอกาสได้ศึกษาในระดับสูงต่อไป ($\bar{X} = 4.44$)

อาจารย์และผู้เข้าสอบมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .001 ในเรื่องช่วยให้ผู้เข้าสอบมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เข้าสอบปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม และช่วยให้ผู้เข้าสอบเป็นครูที่มีคุณธรรม นอกนั้นในเรื่องช่วยให้ผู้เข้าสอบมีโอกาสที่จะนำเอาประสบการณ์ชีวิตไปเลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่ง ช่วยให้ผู้เข้าสอบมีโอกาสได้ศึกษาในระดับสูงต่อไป ช่วยให้ผู้เข้าสอบมีโอกาสใช้วุฒิกูเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพอื่น ช่วยให้สถานภาพทางสังคมของผู้เข้าสอบดีขึ้น ช่วยส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้เข้าสอบ และช่วยให้ผู้เข้าสอบได้มีวุฒิทางครู ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และผู้เข้าสอบต่อหลักสูตรและการสอบวิชาชุดครูระดับประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยมของกรมการฝึกหัดครู ในค่านหลักสูตร ค่านการให้บริการเสริมทางวิชาการ ค่านวิธีการจัดสอบ ค่านปัญหาของการสอบวิชาชุดครู และค่านประโยชน์ของการสอบวิชาชุดครู อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่านหลักสูตร เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และผู้เข้าสอบในค่านหลักสูตรพบว่า ทั้งอาจารย์และผู้เข้าสอบมีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมในค่านจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธิดา กลิ่นเกษร (2527 : จ) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ฉบับพุทธศักราช 2519 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เทียบเท่ากับหลักสูตรวิชาชุดครู ระดับประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม

(พ.ม.) พบว่าผู้บริหารการศึกษา อาจารย์ผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์และนักศึกษาวิชาเอกวิทยาศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การจัดและการประเมินผลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของแสวง คำพูด (2526 : จ) ซึ่งได้ศึกษาความคิดเห็นของครูและนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ พุทธศักราช 2522 ระดับที่ 3 - 4 หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมระดับปานกลาง นักศึกษาผู้ใหญ่มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก ความคิดเห็นของครูและนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับแบบเรียน สื่อการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวกันคือ ระดับปานกลางทุกเรื่อง

2. ด้านการให้บริการเสริมทางวิชาการ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และผู้เข้าสอบในด้านการให้บริการเสริมทางวิชาการ พบว่าอาจารย์และผู้เข้าสอบมีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยว่า การให้บริการเสริมทางวิชาการที่ดำเนินการอยู่มีความเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการสอนทางไปรษณีย์ การบรรยายชุดครูทางวิทยุหรือการจัดอบรมระหว่างปิดภาคเรียนฤดูร้อน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร (2528 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาความคิดเห็นของครูประจำการเกี่ยวกับรายการเสริมความรู้วิชาชุดครูทางวิทยุไปรษณีย์ ของกองส่งเสริมวิทยฐานะครู กรมการฝึกหัดครู พบว่า ครูประจำการที่เรียนวิชาชุดครูทางวิทยุไปรษณีย์และครูประจำการที่สมัครสอบวิชาชุดครูประจำปี มีความพอใจในรายการเสริมความรู้วิชาชุดครูทางวิทยุไปรษณีย์อยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วีระศรีชาว (2526 : จ-ฉ) ซึ่งได้ศึกษาความต้องการรายการวิทยุเพื่อการศึกษทางวิทยุและไปรษณีย์ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่สนใจฟังรายการวิทยุเพื่อการศึกษทางวิทยุไปรษณีย์ และเห็นว่ารายการวิทยุมีประโยชน์ต่อการเรียนตรงกับความต้องการและสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ในเรื่องการจัดอบรมยังมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทิพวรรณ ชำนาญเวช (2526 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาการอบรมหลักสูตรครูสอนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบ

เบ็ดเสร็จของนายทหารสัญญาบัตรและนายทหารประทวน ทั้งจัดโดยสำนักงานทหารพัฒนา การ กองอำนวยการกลาง สำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด พบว่า นายทหารสัญญาบัตรและ นายทหารประทวนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในด้านหลักสูตรและ เนื้อหาวิชา วิทยากรและวิธีการอบรม ตัวผู้เข้ารับการอบรม สื่อการเรียนการสอน การดำเนินการ และการนำความรู้จากเนื้อหาวิชาที่ได้รับจากการอบรมไปใช้ว่า มีความเหมาะสมมาก และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ไพจิตร สหสรจินดา (2519 : 30) ซึ่งได้ศึกษา ความต้องการของครู - อาจารย์ในงานบริการวิชาการ วิทยาลัยครูสกลนคร พบว่าใน ด้านการอบรมครูประจำการ ครูต้องการให้เปิดการอบรมภาคฤดูร้อนทุกวิชาและยังเห็น ว่าการขยายงานด้านบริการวิชาการของวิทยาลัยครูสกลนคร ไม่สอดคล้องกับความต้องการ ของครู

3. ด้านวิธีการจัดสอบ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และ ผู้เข้าสอบในด้านวิธีการจัดสอบ พบว่าอาจารย์และผู้เข้าสอบ มีลำดับความคิดเห็นที่เห็นด้วย ว่าวิธีการจัดสอบวิชาชุดครูที่ดำเนินการอยู่มีความเหมาะสม แต่ค่าเฉลี่ยความ คิดเห็นของกลุ่มผู้เข้าสอบสูงกว่ากลุ่มของอาจารย์เกือบทุกข้อ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้เข้าสอบมองเห็นว่า วิธีการจัดสอบที่กระทำอยู่ในปัจจุบันได้คำนึงถึงความเหมาะสมใน ด้านจำนวนครั้งของการเปิดสอบ จำนวนชุดวิชาที่สมัครสอบ ค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ และการกำหนดสนามสอบ ฯลฯ ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าสอบโดยตรง

แต่ในด้านระยะเวลาการรับสมัคร การลงโทษผู้ทุจริตในการสอบ และการ ประกาศผลสอบ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มผู้เข้าสอบจะต่ำกว่าของกลุ่มอาจารย์ ที่เป็น เช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าเรื่องดังกล่าวไม่เกิดผลดีต่อผู้เข้าสอบโดยตรง แนวความคิดจึง มักเข้าข้างตนเองว่าสิ่งใดที่ไม่เป็นประโยชน์หรืออาจต้องเสียผลประโยชน์แล้ว จะมีความ คิดเห็นต่อสิ่งนั้นไปในทางไม่เห็นด้วย หรือเห็นควายน้อย

4. ด้านปัญหาของการสอบวิชาชุดครู เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของ อาจารย์และผู้เข้าสอบในด้านปัญหาของการสอบวิชาชุดครู พบว่าทั้งอาจารย์และผู้เข้าสอบ มีลำดับของความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อปัญหาดังกล่าว โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่ม อาจารย์สูงกว่ากลุ่มของผู้เข้าสอบทุกข้อที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มี ประสบการณ์เกี่ยวกับการออกข้อสอบและตรวจข้อสอบวิชาชุดครู จึงทราบดีว่าผู้เข้าสอบ

มีข้อบกพร่องในการทำข้อสอบหรือทำข้อสอบผิดพลาด ก็เพราะขาดความรู้ในเรื่องหลักสูตร
ระเบียบการสอบ แหล่งวิชาการ และการเตรียมตัวสอบ จึงทำให้ผู้เข้าสอบไม่ประสบผล
สำเร็จในการสอบวิชาชุดครูเท่าที่ควร

นอกจากนั้น การให้บริการในเรื่องข้อมูลและข่าวสารของการสอบวิชา
ชุดครูที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันอาจจะยังไม่เอื้อต่อการรับรู้ของผู้เข้าสอบอย่างแท้จริง
ไม่ว่าจะเป็นค่านการประชาสัมพันธ์ในเรื่องทั่ว ๆ ไปหรือทางค่านวิชาการและ ทั้งนี้อาจ
รวมทั้งตัวผู้เข้าสอบเองขาดความกระตือรือร้นต่อการสอบวิชาชุดครูอย่างจริงจัง จึงทำให้
ผู้เข้าสอบเองเกิดปัญหาในเรื่องการสอบวิชาชุดครู

5. ค่านประโยชน์ของการสอบวิชาชุดครู เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น
ของอาจารย์และผู้เข้าสอบในค่านประโยชน์ของการสอบวิชาชุดครูพบว่า ทั้งอาจารย์และ
ผู้เข้าสอบมีลาคับของความคิดเห็นที่เห็นด้วย โดยค่านเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มผู้เข้าสอบ
สูงกว่าของกลุ่มอาจารย์ทุกข้อ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งอาจารย์และผู้เข้าสอบเชื่อ
ว่าวิชาชุดครูมีประโยชน์ต่อผู้เข้าสอบอย่างแท้จริง ทั้งในค่านการนำความรู้ไปใช้ให้เป็น
ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และเพื่อการศึกษาในระดับสูงต่อไป ซึ่งประโยชน์เหล่านี้
น่าจะมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ผู้เข้าสอบสามารถสอบวิชาชุดครูได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผล
การวิจัยของ นวลเส็นห์ วงศ์เชิธรรม (2522 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาปัญหาและ
ความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่
ในกรุงเทพมหานครมุ่งหวังจะศึกษาในระดับสูงต่อไป หลังจากเรียนจบหลักสูตรการศึกษา
ผู้ใหญ่แล้ว

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ด้านหลักสูตร

อาจารย์ส่วนใหญ่เสนอแนะให้เพิ่มเกณฑ์การสอบผ่านในแต่ละชุดวิชาจาก 50% เป็น 60% ($f = 4$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าในฐานะผู้ทำหน้าที่ประเมินผล อาจารย์อาจคาดหวังว่าการตั้งเกณฑ์ประเมินไว้สูง จะมีส่วนช่วยให้ผลการสอบวิชาชุดครุมีคุณภาพยิ่งขึ้น อันจะช่วยให้ผู้เข้าสอบที่ประสงค์จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปมีความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ หรือผู้เข้าสอบสามารถที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนของตนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

สำหรับกลุ่มผู้เข้าสอบ ส่วนใหญ่เสนอแนะให้กำหนดจำนวนชุดวิชาบังคับ และชุดวิชาเลือกให้มีจำนวนเท่ากัน ไม่ว่าผู้เข้าสอบจะใช้วุฒิประกาศนียบัตรครูพิเศษการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือสูงกว่ามาสมัครสอบ ($f = 7$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้เข้าสอบเห็นว่าหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ไม่มีความเป็นธรรมโดยรวม กล่าวคือผู้เข้าสอบที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีต้องสอบให้ได้ 4 ชุดวิชา จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมินผล และมีสิทธิ์ขอรับประกาศนียบัตร แต่ผู้เข้าสอบที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าหรือสูงกว่ากลับให้สอบเพียง 2 ชุดวิชาเท่านั้น นานที่ผู้รับผิดชอบจะได้พิจารณาให้เกิดความเหมาะสมต่อไป

2. ด้านการให้บริการเสริมทางวิชาการ

อาจารย์ส่วนใหญ่เสนอให้ผู้เข้าสอบสามารถสมัครเรียนวิชาชุดครุทางไปรษณีย์ได้มากกว่า 2 ชุดวิชา ($f = 5$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ได้คำนึงถึงศักยภาพของผู้เข้าสอบว่า สามารถเรียนวิชาชุดครุเสริมทางไปรษณีย์ได้มากกว่า 1 ชุดวิชา เพราะการเรียนในระบบดังกล่าวผู้เข้าสอบจะมีอาจารย์ประจำวิชาทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในด้านการตรวจแบบฝึกหัด ให้คำปรึกษาและแนะแนวการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา

สำหรับกลุ่มผู้เข้าสอบส่วนใหญ่เสนอให้เพิ่มระยะเวลาการบรรยายวิชาชุดครุทางวิทยุ จากครั้งละ 30 นาที เป็น 45 นาที หรือมากกว่า ($f = 19$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เข้าสอบเห็นว่า การฟังคำบรรยายวิชาชุดครุทางวิทยุ จะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่เสริมการเรียนการสอนวิชาชุดครุทางไปรษณีย์ได้เป็นอย่างดี ช่วยให้ผู้เข้าสอบเกิดการเรียนรู้อย่างมากขึ้น เพราะนอกจากได้อ่านบทเรียน และทำแบบฝึกหัดแล้วยังสามารถรับฟังเนื้อหาย่อหรือบทสรุปในวิชานั้น ๆ เพิ่มเติมอีกด้วย

3. ด้านวิธีการจัดสอบ

อาจารย์ส่วนใหญ่เสนอแนะให้เพิ่มระยะเวลารับสมัครสอบแต่ละครั้งให้มากกว่า 1 สัปดาห์ ($f = 8$) และผู้เข้าสอบส่วนใหญ่นอกจากเสนอแนะให้เพิ่มระยะเวลารับสมัครสอบแต่ละครั้งให้มากกว่า 1 สัปดาห์แล้ว ยังเสนอแนะให้เปิดรับสมัครในวันเสาร์ครึ่งวันด้วย ($f = 21$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ทั้งอาจารย์และผู้เข้าสอบเห็นว่า ระยะเวลารับสมัครที่ดำเนินอยู่ยังไม่เหมาะสมเพราะมีจำนวนวันรับสมัครจริงแค่ 5 วันเท่านั้น (จันทร์ - ศุกร์ ในเวลาราชการ) ฉะนั้นน่าจะขยายเวลาสมัครออกไปอีกหรือเปิดรับสมัครในวันเสาร์ครึ่งวัน จากผลการวิจัยพบว่าผู้เข้าสอบร้อยละ 77.0 ปฏิบัติงานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนหรือสถานศึกษาเอกชน (โรงเรียนราษฎร์) ต้องปฏิบัติหน้าที่ทำการสอนเต็มเวลาราชการและถึงขั้นเรียนไม่ได้ เพราะจะเกิดผลเสียต่อการเรียนการสอนและกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงในหน้าที่การงานของตนเอง จึงน่าจะให้ผู้เกี่ยวข้องได้พิจารณาขยายเวลารับสมัครหรือเปิดรับสมัครในวันเสาร์เพิ่มขึ้นดังที่กล่าวมาแล้ว

3. ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้เข้าสอบต่อหลักสูตรและการสอบวิชาชุดครูระดับประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม ของกรมการฝึกหัดครู ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะในเรื่องดังกล่าวแก่หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับกรมการฝึกหัดครู

1.1 การปรับปรุงด้านเนื้อหาของหลักสูตรในบางหมวดวิชาให้มีความเป็นปัจจุบันที่ผู้เข้าสอบสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง นอกจากนั้นควรคำนึงถึงการนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อของผู้เข้าสอบด้วย

1.2 การให้บริการเสริมทางวิชาการ ควรเพิ่มจำนวนชุดวิชาที่เปิดสอนทางไปรษณีย์ให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อผู้เข้าสอบจะได้มีโอกาสเรียนได้หลายวิชา สำหรับการบรรยายชุดครูทางวิทยุ ควรเพิ่มเวลาออกอากาศให้มากขึ้น และควรเน้นเนื้อหาวิชาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปสอนให้มากกว่าเดิม ส่วนการอบรมระหว่างปิดภาคเรียนฤดูร้อน ควรพิจารณาเพิ่มวิชาที่เปิดอบรม ระยะเวลา และสถานที่อบรมให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

1.3 การจัดส่ง การทำผลสอบ และการประกาศผลสอบ ควรมีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการทำงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว ช่วยให้การประกาศผลสอบกระทำไ้เร็วขึ้น

1.4 ควรมีการเปิดอบรมบุคลากรตามวิทยาลัยในภาคค่ำหรือวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และให้วิทยาลัยทำการวัดผลเองในวิชาที่เปิดอบรม โดยให้ถือว่าวิชาที่สอบได้นั้นสามารถนำมารวมเป็นวิชาสำหรับขอรับประกาศนียบัตรได้

1.5 ผู้เข้าสอบส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องขาดความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและแหล่งข้อมูลที่จะค้นหาความรู้ ควรที่ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบวิชาชุดครูจะค้นหาทางประชาสัมพันธ์ให้ผู้เข้าสอบมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการวิจัยในทำนองเดียวกัน หรือในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการสอบวิชาชุดครูในต่างจังหวัดด้วย เพื่อตรวจสอบความคงที่ของผลการวิจัย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องเกิดความเชื่อมั่นที่จะปรับปรุงหลักสูตร และวิธีการสอบวิชาชุดครูให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย